METAMORFOZA SNAGOV-WEMBLEY

ȘI ADEVĂRURILE EI

Să înlocuim introducerea cu o înșiruire a formațiilor reprezentativei, din momentul declanșării pregătirilor (**Snagov,** iulie 1968), și pînă la apariția pe **Wembley** (ianuarie 1969):

Coman — SĂTMĂREANU, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu — Dobrin, DINU — Pantea, Dumitriu III, Voinea, Sasu (unsprezecele alcătuit de selecționeri, față de comportarea în antrenamentele de la **Snagov**).

Coman — SĂTMĂREANU, Boc (Hălmăgeanu, Petescu), D. Nicolae, Mocanu — Ghergheli, DINU — Pircălab, Dobrin (Voinea), Dembrovschi, Lucescu (formația prezentată în meciul cu selecționata divizionară din **Polonia,** la **Iași,** octombrie 1968).

Coman (Gornea) — SĂTMĂREANU, D. Nicolae, DINU, Mocanu — Ghergheli, Petescu — Pircălab, Dobrin, Dembrovschi (Grozea), Lucescu (formația aliniată la Lisabona, în întîlnirea cu Portugalia, octombrie 1968).

Gornea — SĂTMĂREANU, Barbu, DINU, Mocanu — Ghergheli, Petescu (Nunweiller VI) — Pircălab, Dobrin, Dumitrache, Lucescu (echipa apărută în jocul cu Anglia, București, noiembrie 1968).

Gornea — SĂTMĂREANU, Boc, DINU, Mocanu — Ghergheli, Nunweiller VI — Martinovici (Dembrovschi), Domide, Dumitrache, Lucescu (formația prezentată în partida cu **Elveția** București, noiembrie 1968).

Gornea — SĂTMĂREANU, Boc, DINU, Deleanu — Anca, Nunweiller VI — Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Lucescu (unsprezecele drawului de pe **Wembley,** ianuarie 1969).

Aceasta este metamorfoza naționalei noastre; șase dintre aceste echipe au fost verificate, practic, prima dintre ele trăind doar pe hîrtie și în proiectele selecționerilor (formația de la **Snagov**). Deslușirile apărute prin compararea acestor concluzii definitive ale operațiunilor de selecție, duc către formularea următoarelor realități:

● Singurii supraviețuitori ai întregului sezon internațional „**toamna 1968**" și primului joc din 1969 sînt **SĂTMĂREANU** și **DINU.** Dovada cea mai elocventă a frămîntărilor prin care a trecut reprezentativa, din clipele cînd se alcătuia lotul lărgit, la **Snagov,** și pînă cînd „fluviul tinereții" a început să curgă viguros în albia selecționării.

● Faptele au dat dreptate soluției că, în materie de selecționare, nimic nu este mai valabil decît criteriul **VALOARE PLUS FORMĂ**; exemplul oferit de diferența care există între echipa teoretică a antrenamentelor de la **Snagov** și aceea care a realizat cel mai bun rezultat și cea mai valoroasă comportare, în „**templul fotbalului**" de la **Wembley,** înlătură orice alte comentarii.

● Reușita grupului de tineri internaționali — cu **Dumitrache, Domide, Boc, Dembrovschi, Gornea, Anca** în rolurile unor debutanți fericiți și cu **Lucescu, Nunweiller VI, Sătmăreanu, Dinu, Deleanu** în acela al unor destul de proaspeți internaționali — reprezintă un fapt fără precedent în istoria reprezentativei noastre. Un fapt privit sub aspectul ajungerii în reprezentativă a unora dintre cei mai talentați jucători ai noii generații nu în urma unei operații de remaniere a selecționatei efectuată în mod obligatoriu, brutal, total ci prin valoarea și forma în constantă ascendență demonstrate de acești „mînji" ai speranțelor noastre.

Deși pe un post nespecific lui, (extrem dreapta), DEMBROVSCHI a făcut o partidă bună pe Wembley.

La acest capitol este de amintit, în dorința de a păstra limitele obiectivității în această problemă așa de controversată și de greu de limitat ca date permanent valabile, care este selecționarea, că — totuși — comisia de selecție a arătat, mai ales la început, o rezistență, o reținere în a proceda la deschiderea porților pentru jucătorii tineri sau foarte tineri. Dacă eșecul de la **Lisabona** nu obliga la reflecții, dacă verificarea plină de promisiuni a unui **Domide,** reactualizarea lui **Dumitrache** (așa de pripit exclus după partida cu **Olanda**), apariția lui **Nunweiller VI** în echipă printr-un concurs de împrejurări neașteptat, reîncercarea lui **Boc,** creditarea lui **Gornea** și după **Lisabona,** dacă toate aceste operațiuni și altele nu s-ar fi produs, n-ar fi fost exclus ca și acum să fi căutat soluții pentru foarte numeroasele indisponibilități sau evidente carențe de valoare, tot printre jucătorii de eșalonul doi, printre acei fotbaliști „ideali pentru club", dar stopați de regulă la bariera intrării în națională. **Selecționerilor trebuie să le acordăm meritele de a fi perseverat pe drumul tinereții, acest drum al promisiunilor și unor mult mai îndelungate perspective, după ce și-au dat seama de erorile comise în prima fază a sezonului de toamnă!**

● **Wembleyul** a trecut prin focul unui examen de înaltă tensiune cea mai tînără formație din viața reprezentativei noastre prime. Un punct cîștigat, de mare importanță. Dar el se poate transforma doar într-o plăcută amintire dacă ceea ce a reprezentat, constructiv, real, în el nu va fi utilizat pe mai departe, necăzîndu-se în greșeala de a considera ca adevăr absolut tot ceea ce a evoluat la **Londra.** Poate nimic mai mult decît însuși cazul adversarilor noștri de la 15 ianuarie nu demonstrează mai plastic că sentimentalismul, conservatorismul, încăpățînarea de a crede într-o anume formație chiar dacă ea a pierdut mult din valoarea ei, se plătesc. Așa și noi. Fără a știrbi cu nimic din marile merite ale unsprezecelui care a realizat egalul din fața campionilor mondiali, sîntem obligați s-o subliniem, în interesul unor bune comportări pe mai departe ale națională, că el trebuie utilizat **ca o bază în continuarea activității acesteia, dar nu ca o entitate.** La **Atena,** mai apoi la **Lausanne** — întîlniri în care nimic nu va fi precupețit PENTRU REZULTAT — trebuie să trimitem cel mai bun unsprezece ale momentului, jucătorii cei mai potriviți față de adversar și, mai ales, de condițiile întîlnirilor chiar dacă selecționerii vor fi obligați să efectueze amputări în formația „**Wembley**". E adevărul crud, dar marele adevăr, al îndeplinirii misiunii de selecționer în veritabilul sens, adică un randament mereu crescînd al formației alcătuite.

De altfel duelul, pe care l-am dori cît mai aprig și mai decis, între „**formația Wembley**" și „**grupul marilor absențe**", ar trebui să reprezinte un mare folos pentru formarea echipei, creînd 11 titulari care și-au cîștigat — printr-o grea și severă operație de pre-selecție — locul în națională pentru partidele decisive în tentativa de calificarea în turneul final Mexic 1970.

Eftimie IONESCU

REVISTA PRESEI STRĂINE

Ecouri ale meciului ANGLIA-ROMÂNIA

Deși de la meciul cu Anglia s-au scurs două săptămîni, totuși găsim interesant pentru cititorii noștri să le oferim în rîndurile de mai jos cîteva din ecourile stîrnite de joc și rezultat în rîndurile ziarelor de specialitate de pe continentul nostru. În felul acesta „dosarul meciului Anglia-România, ediția III" va fi completat cu cîteva lucruri foarte interesante și prin aprecierile asupra comportării reprezentativei noastre și prin modul, oarecum diferit, în care au privit și comentat unii din confrații de peste hotare întîlnirea de la Londra. Și acum iată cîteva spicuiri din cronicile și comentariile meciului.

„SPORT ZURICH": „Românii sînt buni tehnicieni".

„L'EQUIPE"-PARIS: „România arată drumul".

Sub acest titlu, J. Ph. Rethacker scrie, referindu-se la viitorul meci al echipei franceze contra Angliei: „Echipa Franței va trebuie să se inspire din exemplul dat de o echipă română renovată și seducătoare. Ea va trebui să alieze tinerețe, entuziasm și condiție fizică, unei tehnici sigure și unui calm tactic, indispensabile pentru a sparge jocul englezilor..."

„SPORT"-ZURICH: „Românii au jucat în acest meci pentru rezultat și la fel de decișі ca și pe terenul propriu *(n.n.: în partida încheiată cu 0—0)*, unde întîlnirea a avut, de altfel, și o altă față. Aici *(n.n.: la Wembley)* natural că englezii au fost cei care au dat tonul în joc, avînd 33 de șuturi la poartă față de cele 18 ale oaspeților, dar cu toate vorbele curajoase și dezghețate ale lui Alf Ramsey *„n-a venit încă ziua Angliei"*.

...Sistemul lui Ramsey este ușor de ghicit și bunii tehnicieni care sînt românii au fost greu de scos din dispozitiv prin schimbările de poziție nu prea rapide.

...Golul înscris de Dumitrache din penalti, acordat pentru henț în careu, este primul gol al României în cele trei meciuri cu Anglia. La aceasta să mai adăugăm că mai înainte trebuia să se acorde un 11 m contra Angliei, cînd Dumitrache a fost faultat de către Hunter.

...În ansamblu, un strălucit rezultat al acestor subestimați români, care trebuie să dea de gîndit elveților" *(dr. Paul Schneeberger, corespondent la Londra).*

„CORRIERE DELLO SPORT"-ROMA, sub titlul *„Surprinzătoarea Românie ține în șah Anglia la Wembley"*: „Frații Charlton au făcut totul, dar n-a fost ca în epoca C.M. cînd lungul și durul Jackie în apărare și irezistibilul Bobby în atac au luptat atîta pentru victoria finală a Angliei... Astă-seară, totuși, contra României — incisivă dar elegantă și remarcabil de tehnică, Jackie a înscris unicul gol al Angliei... Superioritatea teritorială a englezilor a fost, de altfel, indiscutabilă, cu toate că românii s-au arătat perfecți în controlul balonului. Dar aceștia au fost absenți în fazele concluzive... Se impune totuși în atenția publicului echipa României, în unele momente într-adevăr magnifică și aplaudată de același public". *(Gianpiero Rolandi, corespondent la Londra).*

„LES SPORTS 69"-BRUXELLES publică o scurtă telegramă din Londra, din care reproducem: „Echipa Angliei n-a putut obține decît un meci nul în fața României pe „Empire Stadium" de la Wembley. Englezii au dominat în tot timpul întîlnirii, dar trio-ul Hurst-Hunt-Radford (care a debutat în națională) n-a știut să exploateze slăbiciunile defensivei românilor".

„DEUTSCHES SPORTECHO"-BERLIN sub titlul *„Penalti-egalare"*: „...Alf Ramsey... poate, totuși, să fie mulțumit de tehnica și tactica echipei sale, în primul rînd pentru că a atacat tot timpul. Dar iar s-a manifestat o veche lipsă: nu a marcat destule goluri față de marea ei superioritate în cîmp, deși Gornea nu a fost prea sigur... La români au plăcut fundașii care au jucat sigur (Boc Dinu), Nunweiller VI, Lucescu și Dembrovschi periculoși în contraatacuri" *(Leonard F. Gelbett, corespondent la Londra).*

„FRANCE FOOTBALL"-PARIS: „...A fost suficient, deci — cum au făcut tinerii români — de a se regrupa la mijlocul terenului pentru a lupta cu arme egale, numeric vorbind, și de a păstra mingea recuperată pentru a stinge focul de pe Wembley (unde cîntecele și aplauzele au rămas aceleași de la „World Cup)". *(J.-Ph. Rethacker, trimisul special).*

„CESKOSLOVENSKY SPORT"-PRAGA scrie, într-o scurtă relatare: „Reprezentativa României a obținut în fața a circa 72.000 spectatori, miercuri seara, un neașteptat succes la Wembley, unde a terminat la egalitate cu campionii mondiali..."

„L'EQUIPE"-PARIS, într-un comentariu intitulat „România arată drumul" scrie printre altele: „...Românii au făcut apel miercuri la un mare număr de jucători mai tineri de 21 de ani. Fără îndoială că ei ne-au arătat drumul de urmat pentru că și ei sînt ca noi: caută de mult timp, să reclădească o echipă națională de valoare". *(J.-Ph. Rethacker, trimisul special).*

„LA GAZZETTA DELLO SPORT"-MILANO: „...România, care a ținut în șah cu 0—0 Anglia și în noiembrie la București, a ieșit neînvinsă și de pe Wembley... Rezultatul de 1—1 dacă pe de o parte a răsplătit pe oaspeți (care ar fi putut obține un rezultat cu mult mai bun dacă poarta n-ar fi fost apărată de Gornea), pe de altă parte a lăsat un gust amar celor 80.000 de spectatori, care așteptau cel puțin 3 goluri de la campionii lor mondiali". *(Mimmo Zaccheo, corespondent la Londra).*

Greu, dar posibil!

Fără îndoială că rezultatul, ca și jocul practicat de echipa noastră națională la Londra pot deschide fotbalului românesc frumoase perspective, în primul rînd în ceea ce privește atingerea obiectivului cel mai apropiat: cîștigarea grupei preliminare și calificarea în turneul final C.M. din Mexic. Noua generație de fotbaliști a dovedit, prin mănunchiul de tineri care a evoluat pe Wemblev, în compania campioanei mondiale, că dispune de resurse — fizice, tehnice, tactice — care, dublate de calitățile morale necesare (ambiție și curaj, de mai multă personalitate în joc) pot duce spre prima calificare, post-belică (sensul care a stat în intenția noastră în cele scrise în numărul trecut), în turneul final al „Cupei Jules Rimet".

O asemenea performanță, e drept dificilă dar posibilă, ar însemna reeditarea a două isprăvi asemănătoare reușite, înaintea războiului, de fotbalul nostru. În ediția 1934 a C.M. echipa României s-a calificat pentru turneul final din Italia, după ce s-a impus în grupa preliminară în fața Elveției (2—2) și Iugoslaviei (2—1); iar în ediția 1938, din Franța, reprezentativa țării a trecut mai ușor de faza preliminară, deoarece adversarul său, Egipt, s-a retras din competiție.

Evident, condițiile de joc de atunci au fost diferite de cele ale epocii noastre; astăzi preliminariile se dovedesc mai dificile, dar nu sînt imposibil de absolvit pentru echipa noastră. Numai să joace ca la Londra!

„CLUBUL SUPORTERILOR ECHIPEI NAȚIONALE", DIN NOU ÎN ACTUALITATE

Rezultatul de egalitate cu echipa Angliei pe stadionul Wembley a produs, cum era firesc, manifestări optimiste cu privire la posibilitatea relansării fotbalului românesc pe arena internațională.

Un grup de cititori și-au reamintit de sugestia făcută anul trecut, în luna august, la Craiova, de către participanții la consfătuirea revistei noastre cu cititorii din Cetatea banilor: ÎNFIINȚAREA UNUI CERC SAU UNUI CLUB AL SUPORTERILOR ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL. Autorii scrisorii socotesc că a sosit momentul favorabil pentru ca inițiativa de la Craiova să devină o realitate.

Într-adevăr, cu toate că revista noastră a făcut cunoscută această propunere interesantă în coloanele sale, pe parcurs inițiativa a fost abandonată din cauza unui complex de împrejurări nefavorabil, atmosfera pesimistă din fotbal, după înfrîngerea de la Zürich, rezultatele nefavorabile, eșecul calificării echipei României pentru turneul final al Jocurilor Olimpice din Mexic.

„Socotim, spun autorii scrisorii, **că noi, iubitorii fotbalului, trebuie să ne modificăm atitudinea față de echipa reprezentativă, s-o încurajăm în toate împrejurările, așa cum am văzut că procedează spectatorii din alte țări. Din transmisiunea meciului de pe Wembley am înțeles mai bine și rolul suporterilor. Trebuie să fim devotați echipei noastre naționale, omogeni în susținerea ei, să găsim acele mijloace entuziaste și corecte cu care să însuflețim pe jucători. Acest scop ni-l vom realiza mai bine constituiți într-un cerc sau club al suporterilor".**

Revista noastră va reconsidera inițiativa constituirii unui club al suporterilor echipei naționale cu convingerea de totdeauna că suporterii devotați au o influență pozitivă asupra fotbaliștilor angajați în întreceri internaționale.

Vom reveni cu amănunte într-unul din numerele viitoare ale revistei noastre.